

Задача пошуку проєктів

Проект (від лат. *projectus* – кинутий уперед) – це обмежена в часі, ресурсах та вимогах якості унікальна сукупність процесів, спрямована на створення нової цінності [1].

У зв'язку з широким використанням технологій управління проєктами у різних галузях діяльності людини, існує багато визначень терміну «проєкт» [2].

Бізнес-мета ІТ-проєкту і його ресурсні обмеження є вирішальними факторами для його реалізації. Методика реалізації проєкту повинна відповідати вимогам контракту, рівню зрілості команди, умовам замовника, а також корпоративній структурі. Спочатку визначається, на якій методології планується розробляти проєкт. У залежності від обраної методології формується «ідеальна» команда, яка б найкращим чином відповідала потребам, вимогам проєкту і враховувала особливості роботи з замовником. Основне завдання будь-якого проєкту – досягти поставленої мети у встановлені терміни і відповідно до узгодженого бюджету. Це і є ключовим критерієм, за яким оцінюється ефективність управління проєктом [3].

Крім загальних знань і навичок управління ІТ-проєктами, керівнику ІТ-компанії необхідно розуміння і знання бізнес-процесів, які потрібно оптимізувати і автоматизувати, так само як і суміжних процесів. Керівнику бажано мати знання з інформаційних систем, які використовуються в компанії, розуміння їх принципів роботи та кола вирішуваних завдань.

Припустимо, що ІТ-керівник компанії планує розпочати новий ІТ-проєкт. Відповідно до цього він повинен зробити вибір з кількох варіантів замовлень від замовників, які представлено множиною альтернатив $A = \{a_1, a_2, \dots, a_n\}$, керуючись при цьому множиною критеріїв $K = \{k_1, k_2, \dots, k_m\}$, від яких залежить успіх реалізації ІТ-проєкту. При цьому ОПР може керуватися, наприклад, такими критеріями оцінювання, як: k_1 – складність, k_2 – тривалість, k_3 – вартість, k_4 – обізнаність команди (порівняння досвіду роботи з технологіями зазначеними в проєктній документації, що має відображення в компетентності команди розробників щодо технологій розробки).

Оскільки зазначені критерії мають різну вагу в оцінюванні ІТ-проєкту, то в цьому випадку для визначення найкращого проєкту з множини A доцільно

застосовувати метод аналітичних мереж [4], де враховується внутрішня залежність між критеріями. При цьому для розв'язування цієї задачі залучаються експерти з управління проектами, які здійснюють порівняння і оцінювання як критеріїв між собою, так і альтернатив у відповідності до критеріїв, використовуючи шкалу Саати.

Реалізацію [методу аналітичних мереж](https://dss.tg.ck.ua/anp-tutorial), зокрема розглянутого прикладу, за допомогою в СППР «Decisioner» наведено в інструкції користувача за посиланням <https://dss.tg.ck.ua/anp-tutorial>

Список використаних джерел

1. Проект (управління проектами) – Вікіпедія. URL: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Проект_\(управління_проектами\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Проект_(управління_проектами)) (дата звернення: 01.12.2020).
2. Сутність проектного підходу до управління організацією. URL: https://pidru4niki.com/19610401/menedzhment/upravlinnya_proektami (дата звернення: 01.12.2020).
3. Управление ИТ-проектами: методологии, инструменты, специфика. URL: <https://ecm-journal.ru/docs/Upravlenie-IT-proektami-metodologii-instrumenty-specifika.aspx> (дата звернення: 01.12.2020).
4. Саати Т. Л. Принятие решений при зависимостях и обратных связях: Аналитические сети. Пер. с англ. / Науч. ред. А. В. Андрейчиков, О.Н. Андрейчикова. М.: Издательство ЛКИ, 2008. 360 с.